hortacōis gr̃a· salutis u̾bū sicientib⁹ ꝓponeret· Cūq;
iprouisū quisq; n̄ uelle nec debe̾ p̄dicare ↄstanc̾
asseruisset· ↄuersus ille ad frēm antoniū· p̄cepit
ut q̄d cuiq; sibi sp̄c suggereret ↄgregatis fr̄ib; an
nūciaret· Non enī credebat eū quicquā de scripturis
nosce̾ sed nec q̄cquā n̄ forte que ad officiū ecclesiasticū
spectāt putabat legisse· uno tantū p̄sūpcōis ↄfisus
suffragio q̄d uidelicet litteralit̾ eū loq̄ uix cū necessi
tas exegiss; audierat· Reuera enī cū talis ess; i clusi̾e
ut memoria ꝓ libro uteret̾· ⁊ eloquij mistici gr̃a co
piosi⁹ afflueret· ꝑiciore eū nou͛āt fr̄es i abluenda
sub pellectili coquine· quā i exponendis mystice scrip
ture. Quid multa· uiribus totis quib⁹ potuit renitens
tādem ad clamore oīm simplicit̾ loqui exorsus ē· Cūq;
ille sp̄u sc̄o linguā dirigēte luculēta satis exposicōe
ac breui sermonis cōpendio multa prudēter disseruis
set: stupenda fr̄es admiracōe ꝑculsi· i tentis auribus
ꝑorantē uirū unanimit̾ i tendebāt· Dabat quippe
stuporis augm̄tū insꝑata dictoꝝ ꝓfunditas· s; nec min⁹
edificabat sp̄c quo loquebat̾· ⁊ feruētissima karitas·
Omis deniq; suauitas ↄsolacōe ꝑfusi hūilitatis mi
tū i seruo dei antonio cū dono sciencie uenati sūt·

e-codices

Lizenz: CC-BY-NC – Luzern, Provinzarchiv Schweizer Kapuziner Luzern, PAL L, f. 133v – Bonaventura, Legenda maior s. Francisci . Vita beati Antonii (http://www.e-codices.ch/de/pal/L/133v)